2 JUSIIMS-MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANERY, CEY-

Righteousness exalteth a Nation: but Sin is a Reproach to any Deople. PRICE-TWO SHILLINGS A YEAR.

துஅருகு ம் இல் வைதாசி மூ. மிட வ. வியாழக்கிழமை.—Thursday, May 12, 1853. [Vol. XIII. No. 9. மகம் புத்தகம், சஞ்சிகை க.]

TERMS OF THE PAPER.

TERMS OF THE PAPER.

A single copy 2 shillings a year. Mail subscribers, free of fostage, 4 shillings—TO BE PAID IX ADVANCE. If payment is delayed beyond the first quarter, 6 peace exirs; if beyond the second, or July 1st, 1 shilling.—TO Nai ye Agonts, who will soul ADVANCE PAX for 5 copies, we will send the 6th gratis; and at his rate for any number of copies.

Advertisements unserted for 5 shillings a square; less than a square 2 shillings. At this rate each will oppear twice, if the advertiser so requests.

All natives of deaths and Marriages—will be chargeable as admirishments.

All notices of deaths and marranges will be chargeable as adventisements.
Communications must be past paid to receive attention.
The following persons will act as Agents for the Star.
JAFFAA—TIR MISSION RIKES.
POINT PEDRO.—L. LEISEMING, ESQ.
TRINGOMALIE, J. ROY, J. WALTON,
COLOMBO—MESSIS, P.B. FERRANDO & SOS.
KANDY—MR. L. LAWTON.
BATTTCALOE—ROY, J. KILDER.
MADURA—ROY, C. F. MUZZY.

[The miserable End of a Wicked Native] நீட்கைன் வஞ்சிக்கப்படாதிருப்பீர்களாக, தேவன் மீமைப் பரிகாசம்பண்ணவொட்டார்: மனுஷ ன் விதைக்கிறதேதுவோ, அதையே அறுப்பான். தன் மாமிசத்தக்கேன்று விதைக்கிறவன் மாமிச தன் மாமு சத்தக்கள்ற வகைக்கூறவன் மாமுச தீதினின்ற அழிவை அறப்பான். கலாத்தியர், கூ. ஆதி. ஏ. அம். வாக்கியங்கள். ஓர் ஊரிலே ஒரு ஸ்திரியிருந்தாள். அவள் தன் நாவாவைச் கேள்வுக்குஸ்ட்டுப் பலன் பெறம்படி.

CEYLO

& Co. Co. Esq. of a char

thly is party is en paid-locted

நாவர்கள் சேர்ப்பட்டும் பல்கள் பேற்பட்டிக்கி அதன் வருமானத்தை சுகு மாலுமியை ஏற்பட்டிக்கி அதன் வருமானத்தை க்கோண்டு அன்குடகச் செலவுபண்ணி இருக்கை யில், மாலுமி மரித்ததிஞல் அந்தத் தறையில் வியாபாரம் நடத்தக்கூடாமல் தன் நாவாயை மற துறைக்குக் கொண்டுபோய் அங்கே ஒரு மாலுமி யை ஏற்படுத்தி வியாபாரம்பண்ணிக்கொண்டிருக் கையில் அந்த மாலுமி இவளுடைய புத்திரலாத் தன் வீட்டு வேலைக்காரராக நியமித்தான். அவர் கள் அவன் வீட்டுப் பண்ட பதார்த்தங்களினுலே தங்கள் உதரத்தையும், வீட்டுப்பண்டத்தினுலே தங் கள் பைகளையும், அவனுடைய பாஷையினுலே தங்கள் நாவையும் நிரப்பிச் செல்வத்திலும், பெல த்திலும், அழகிலுஞ் சிறர்தவர்களாகித் தங்கள் மாதாவுடைய வியாபாரத்தை ஈடப்பிக்கவும், மது க்களை உட்கோள்ளவும் பயின்முர்கள். அவர்க ளூக்கு மாதம் இரண்டு பவுண்வரைக்குச் சம்பளமு ந்தது மாதம் இண்டு படிவாவலாகத்ச சம்பளமு ம் மேல்வரவுங் கீடைத்த வந்தது. அவர்களில் இவாய தமாரனுடைய சங்கதியை இனிமேற் சொ ல்லுவோம். முத்த குமாரனுக்கோ அந்த ஸ்திரி ஒரு விவாகம்பண்ணுவித்து வைத்துச் சிலகாலத் தில் அவள் காலஞ்சென்றபோகச் சைவசமையக் குருமார் அந்த இடத்துக்குப் போய் அவவை முத்தி யாக்கும் புத்தியாய்ப் பணம் பற்றிக்கொண்டு அந் தியேட்டிபண்ணி அவளுடைய ஆத்தமாவைத் த ங்கள் ஆத்தமாவோடே சேர மந்திரித்துச் சடங்கு சேய்து புத்திரருக்குர் தீட்சைகொடுத்த அவர்கள் அபாயமாய்ச் சம்பாதித்த பணங்களையும், புடை வைகளையும், பூஷணங்களையும் உபாயமாய் வா ங்கீக்கோண்டு அவர்களுடைய மதவெறி, விகார வேறி, போய், திருட்டு முதலிய தன்மார்க்கங்களை ப்புற்றி ஒன்றும் பேசாமல், கீங்களே உத்தம புகு ஷார், உங்கவாப் பெற்று இத்த பேறு அவர்களுக் தச் சீவ சன்னிதானத்திற் கிடைத்திருக்கிறதேன் து புகழ்ந்த பேசிக் கிரந்தச்சுலோபங்களைப் படித்து அத்தாட்சியுங் காட்டித் தப்பிவிட்டார்கள். இவர் களோ தன்மார்க்கத்திலும், உழைப்பிலும், தூர்த் தலியாபாரத்திலும் வரவரத் தேறிச் சுகலத்திலும் தன்பாபாத்தனும் வாலாத தேற்சு செல்லத்தனும் ரிபுணராஞர்கள். இவர்களில் முத்த குமாரன் இங் கிலீசுகாரகுடைய காவற்சுப்பலின் தளகத்தனுக்கு ச்சுயம்பாகியும், சாமான்கொள்வனவுகாரனுமாகிச் சிங்கப்பூர். சீனம் முதலிய தேசங்களின் கலாத றையெல்லார் திரிந்த தன்னூர் வருகையில் இர ண்டாயியும் தபாய் மட்டுக்குக் கோண்டு வேந்தான். அப்படி இரண்டுமுறை போய் நாலாயிரம் ஞபாய் மட்டுக்குத் தொகையாகக் கொண்டு வந்தான். அவனுடைய முந்தின் சம்பாத்தியங்களோ இதிற் பதின்மடங்காய் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அ வைகளை எல்லாம் இவன் தார்த்தலியாபாரத்தில ம், மதபானத்திலுத் சேலவட்டு முட்டாளியானதி து, மதுதானத்து இது செல்வட்டு முட்டாள்களு இலே சாராயத்தை வீட்டுப் பதனர் தடிக்கத் தொடங்கிஞன். இசிஞலே இவன் நீங்காத வேறி காரணுதிஞல் துணையக்களுடைய வேவல்பார்க் கக் கூடாமையாய்ப்போயிற்று.

இப்படி யிருக்கையில் ஒருநாள் இவன் நிறையக் குடித்த முழ வேறியோடே தன் வீட்டுக்குத் திரும்பி வருகையில், பிரமதேவர் தான சிருட்டித்த திலோ த்தமையைக் கண்டதுபோலத் தன் புத்திரியைக் கண்டு அவர் பின்தொடர்ந்ததபோலத் தானும் பி ன்குருடர்ந்தான். திலோத்தமை அருணகிரிக்கு ஒ டினற்போல இவளும் அயல் வீட்டுக்கு ஒடினுள். அவுருக்குப் பின்னே இவனும் சிருட்டி கிருத்தியஞ் செய்வே னென்று ஒடி ுன். அவனுடைய எண் ணத்தை விலக்கும்படி அவனுக்குப் பின்னே மவன வியும் ஒடினுள் இப்படி மூவரும் ஒடி அயல்வீடு சேர்ந்தார்கள். அவர்களோ இவணப் பிடித்து நை கப்போடே கட்டிவைத்து வேறி தெளிக்தபிற த இரகசியத்திலே அவிழ்த்தவிட்டார்கள். அந்தக் கீர்த்தி ஒரு நானாக்குள்ளே ஊர் முற்றும் பரவிப் போனதினுலே அந்த மனுஷன் அந்த ஊரிலே வா சம்பண்ணக்கூடாமல், தன் பெண்சாதி, பிள்ளை, ஊரார், அயலார், வீடு, தோட்டம், பணம், பண் டம் எல்லாவற்றையும்விட்டு நிராதாரியாய்க் கலை டம் எல்லாவற்குற்கும் பட்டு சுர்நிறுப்பில் இதற்கு அங்கே தனக்கு அறிமுகமான ஒரு தரையை அடைந்த சில உதவிடுபற்றுச் சீலி க்கும்பொழுத் தான் முன்கொண்டிருந்த வியாபாரத் தில் உட்பட்டதிருல் அவனுடைய இலிங்கத்தில் வியாயாத்கோண்டு வன்மீகம் எழும்பு அதிலே போட் டுக்கள் குடியேறிலிட அங்கே தரிக்கமாட்டாமல் மற்குர் ஊருக்குச் சென்று தன் பைத்தியத்தை மற்றோ ஊருக்குச் சேன்று தன் பெத்தப்புக்கை ஓர் வைத்தியனுக்குக் காட்ட அதில் ஓர் ஈச்சு மரு ந்த இட்டதினும் முன்னிருந்த வன்மீகம் அதிகம் பற்றிக்கொண்டதினுறும், அதிலே குடியேறினவை கள் பண்ணின் வேதனையினும் தேகவியோக மாகி யாதணையிலுட்பட்டான்.

பிரியமானவர்களே, தெய்வ நீதி பலிக்கும். தெ யேவ நியாயப்பிரமாணம் நிறைவேறும். தேவ கட் டவளக்கு விரோதமாய் நடக்கிறவன் நாசப்படுவான். ஆனபடியால் பாவத்தை விட்டு இயேசுக்கிறிஸ்து வழியாய் நித்திய சீவவைப் பெறும்படி குணப்படுங் வழப்பம் ஈத்தம் சவ்வைப் செற்றாப்பட குணப்படும் கள். அரிபாயமுள்ளவன் அரிபாயமுள்ளவணுயி குக்கக்கடவன். அசத்தமுள்ளவன் அசுத்தமுள்ள வனுயிருக்கக்கடவன். சீதிமானுனவன் நீதிமான யிருக்கக்கடவன். பரிசுத்தமுள்ளவன் பரிசுத்தமு ள்ளவனுயிருக்கக்கடவன். பாருங்கள், சீக்கரமா ய வருச்ரேன். அவனவனுடைய சிரியைக்குத்தக் கதாகப் பலன் அளிப்பதற்குப் பலன் என்னிடத்தி லிருக்கின்றதென்று வெளிப். உட அதி. யக, யடி. வசனத்தில் தேவன் திருவுளம்பற்றினர்.

இப்படிக்க, சன்மார்க்களுசேன்.

[Bad Behavior at Church.]

தர்ப்பணுதிபருக்கு வந்தனம். கணம்பொருந்திய ஐயாவே:

கர்த்தருடைய நாமக் தொழுதுகொள்ளப்படுமிட மாகிய ஒர் தேவாலயத்திற்கு வழக்கமாய்ப்போய்வ ந்தேன். அப்படிப்போய்வரும் வேளைகளில் தேவப த்தியின் போர்வையைத் தரித்தவர்களாய் விசேஷி த்த இரண்(8 பெண்பிள்ளாகள் கோவிலுக்கு வழக் கமாய் வந்த சேருவார்கள். பெண்பிள் வகளிருக் கும் முதல் ஆசனங்களிலிருந்துகொண்டு ஆராதண தொடங்கி முடிக்கும் பரியந்தம் ஓயாமற் பேசிச் சி ரித்தச்சற்றப் பாங்குபாவண அறியாதவர்களுடை ய உடை நடையைப் பார்த்தப் பரிகாசம்பண்ணி மற்றுஞ் சணங்களுக்கு இடறலாயிருந்து ஆராதவனமு டியவும் வீட்டுக்குத் திரும்புவார்கள். இவர்கவைக் துறித்துச் சிலபெண்கள் என்னிடமும் பேசியிருக்கி *.ரா*க்கள். இவர்கள் கோவிலுக்கு வருவதிலும் வரா மலிருந்தால் அதிக நன்மையாயிருக்குமே. அதிக மாய்ப்படித்தபடியாலோ இவ்வளவு மதியீனமென் றாம் இன்னும் அனேகமாய்ப் பேசியிருக்கிறுர்கள். இப்படிச் செய்துவந்தது ஒருமுறையல்ல, இரண்டுமு றையல்ல, பலமுறைகளிலும் இப்படியே செய்து வருகிறுர்கள். மேலும் இவர்கள் தேவவசனத்தை அறியாத்வர்களல்ல, வேண்டியளவும் படித்திருப் பது மாத்திரமல்ல, தேவ ஊழியத்தை ஈடத்துகிற வர்களையே நாயகமாறாய்க் கொண்டிருக்கிறர்கள். விசேஷமாய் இவர்களே, எங்களுக்கும் மற்றும் அ ந்தானப் பெண்களுக்கும் நன்மாதிரி காட்டவே நுநூரைப் பெண்கருக்கும் அவர்கள் கண்மாதிரிக்குப் பதி ஸாடித் துல் மாதிரியே காட்டிவருகிறர்கள். இவர் கள் கோவிறுக்கு வறவறினுல் யாதொரு பியயாச னமுமில்வை. கர்த்தருடைய கோபத்தையுஞ் சா

| பத்தையும் அதிகப்படுத்தவதே இவர்கள் பலன். மேலும் இவர்கள் பேரைக் குறிக்கவும் மாட்டேன். இன்னகோவிலேன்று கட்டிக்காட்டவும் மாட்டே ன். அப்படிச் செய்தவர்களை நிக்திக்கிறதாயிருக் தம். நான் இதைத் தாரகைக்கு அனுப்பத்துணிக் த முகாந்திரம் யாதெனில், உதயதாரகை முதல்முத த முள்ளதாய் காயகமாருக்குக் சிடைப்பதால் இவர் களும் அதை வழக்கமாய் வாசித்த வருகிருர்களே ஞ்றறிந்த தங்கள் தற்பழக்கத்தைத் தாங்களேக ண்டு வெட்கமடைந்து இனி நேர்மையாய் நடக்கத் தெண்டிப்பார்களென்றுதான்.

மேலும் ஐபாவே, தமத் தாரகையின் ஒர்கோண த்தில் இதைப் பிரசுரஞ்செய்வது மாத்திரமல்ல, இவ ர்களுக்குவேண்டிய புத்திமதிகளைக்கொடுத்த எச் சரிக்கவேண்டுமென்று, கர்த்தருக்குள் உங்கவள ம ன்முடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படிக்கு, ஓர் தேவதாசி.

Doing Good to an Enemy.—தீமைக்கு ஈன்மை செய்தல். தெற்காபிரிக்காவிலே ஒரு சிறு போடி செய்தல். சேற்காசாகள்வலை ஒரு சற் போடி சீசியிருந்தாள். அவருடைய தகப்ப@டை சந்த குவாயிருந்த ஒரு பொல்லாத மனிதன் அவனாக் காட்டிலேலிட்டு முழங்கைக்குமேலே கையிரண் டையும் வெட்டி இரத்தம் வடிய வீட்டுக்தப் போக விட்டான். இப்படி நடந்த அனேகவருடஞ் செல் ல அந்தப் பெண்பிள்ளையுடைய வெட்டுப்பட்டதழ ம்பு மாறிச் சுகமாயிற்று. ஒருநாளாகிறபோழுத ஒ ரு கிழவன் அவளுடைய ிதாவின் வீட்டுக்குப் பிச் சைகேட்கும்படி வெந்தான். அவள் அவளைக் கண் டு முன்னே தன் கையிரண்டையும் வெட்டின போல்லாத மனிதன் இவன்தானென்று ஒருமுறை யோடே மட்டுக்கட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குள்ளோ போய் அவன் சாப்பிடக்கூடியளவு அப்பமுட் பா லும் வைக்கும்படி வேலைகாரனிடத்திலே சொல் இம் லாம்கதும்படி வேளம்பிடுமளவும் அவனுக்குக் கிட்டக் காத்துக்கொண்டிருந்தாள். அவன் சாப் பிட்டு முடிந்தபோது அவள் தன்னுடைய வெட்டு ப்பட்ட நடிக்கபோது அவன் இவனுடையு வெட்டு இழத்துக் கையை அவனுக்கு முன்னே காட்டி, ஈா இம் பழிக்குப்பழி சரிக்கட்டிக்கோண்டே கென்று அந்த மணிதன் இவனுடைய கையை வெட்டும் பொழுது சொன்ன அந்த வார்த்தையைத்தானே இ வருஞ் சொன்னுள். அப்பொழுது அந்த மனிதன் த க்கமும் வெட்கமுமடைந்த மெத்த அதிசயப்பட்டா ன். அந்தப் பெண்பிள்வன தன் கையிழந்ததின் பிற்பாடு, குணப்பட்டு மனந்திரும்பி, உன் சத்துதவு புறபாரு, ஒணுபேடும் முறைகளுள்கு, உன் சத்துறை க்குப் பசியுண்டானுல், அவனுக்குப் போசனங்கொ டு. அவனுக்தத் தாகமுண்டானுல் அவனுக்குப் பா னங்கொடு. அதினுல் நீ அவனுடையை தவலையின் மேல் அக்கினித் தழ்வலக் குவிப்பாமென்று இந்த இ ன்பமான வேதாகமத்தைப் படித்ததிஞலே தன் சத்துருவுக்குத் தீமைக்குத் தீமைசெய்யாமல் தீமை க்தப்பதிலாக நண் வமயைச்செய்து காட்டின்ன்.

[Rejection of Christ and of those who are sent by Him.]

ஐயரும்வேண்டாம் ஆட்டுக்குட்டியும்வேண்டாம் இந்த வசனத்தைச் சொல்பவர்களுக்கு இரண் டோரு வார்த்தையைச் சுருக்கமாக எழுதுகிறேன். தயவுசெய்து தாறகையிற் பதிப்பிக்கும்படி வேணல் துரையவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஐயரும்வேண்டாம் ஆட்டுக்குட்டியும்வேண்டாம். அல்லது ஐயர் ஆர்? ஆட்டுக்குட்ட ஆர் என்பவர்க கோ, பின்வருங் கேள்விச்த மறுமொழி சரியோடுவ ஸ்மு கிங்களே பார்த்த நிதானியுங்கள். கிங்கள் ஆர்! ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தாற் சம்பாதிக்க ப்பட்ட தாரதேசக் கிறிஸ்தவர்களுடைய தீரவியத் தால் வளர்க்கப்பட்டு அறிவையடைந்தவர்களல் லவோ? நீங்கள் ஆர்? ஆட்டுக்குட்டியை இம்மைக் லவோ 1 நங்கள் ஆர் ஆட்டிக்குட்டியை இழக்கை கும் மறுமைக்கும் ஆதரவாகப் பெற்றிகுக்கிற ஐய மாருடைய பாதங்களின் கீழிருந்த கற்று வளர்ந்த வர்களல்லவா? நீங்கள் ஆர்? ஆட்டுக்குட்டியின் வெளிச்சத்தால் அறிவின் கண் திறக்கப்பட்டு யோ க்கியரிலைமைக்கு வைக்கப்பட்டுவர்களல்லவோ ? நீங்கள் ஆர் ? ஆட்டுக்குட்டியின் சாயலாகத்துஷட மிருக்சாயவல் விட்டு வரும்பட வெருந்தித் சிகட்கப்ப ட்டவர்களல் இதை இதி கான் கதி க டுன் மடியிரத்தையு உடிக கொடிக

ர்களல்லவோர் ஆட்டுக்குடமுமைத் தள்ளும்போ முது ஐயரையும் தள்ளினீர்களே. தன்னியத்தை

அருந்தித் தலாத்தைக் கடித்தீர்களா? தின்ற வீட்டி. ல் தீலைய வைத்தீர்களா? தாலைப்பழித்த மகள் அபசாரியாகலாமா? அடிகொச்சி நுனி ஆமணக்

அகையால் என் தோழ்ரே, ஐயனுகிய யேகோவா வையும் அவர் அனுப்பிய ஆடடுக்குட்டியாகிய பாவ நாசபையும் தள்ளாமல் ஆவர் பாதத்தண்டை திரு ம்பும்படிக்கு ஆட்டுக்குட்டி அருளிய திவ்வியவேதத் தை வாசித்து அவர் சொற் கேளுங்கள்.

ஐயரினதம் அட்டுக்கட்டியினதம் அடிமை. மானிப்பாய் தஅாடுகம்று. சித்திரை மீ. உஅ வ.

ஐயாவே:—ஒருபறை முப்பத்திறண்டு சேரேன வும், முப்பத்திரண்டுசேர் ஒருபறையெனவும் விதி த்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்திலிருக்குங்கடைகளில் கெல்லு அல்லது அரிசிமுதலியவைகளைப் பறைக ளினுல் அளந்து கோவரணமேந்தாருடைய கட்ட வைப்படி முத்திரைபதித்திருக்கிற வீட்டிலுள்ள சே ர்களால் அளக்கும்பொழுது இருபத்தாளலு அல்ல து இருபத்தாறு செர்காண்கின்றது. இதற்கு யாதோ ருமருந்தில் வலயா ? இப்படிக்க,

ஓர் விசாரவணகாரன். மானிப்பாய் துஅாருடு இல். சித்திரைமு. உஅ வ.

உதயதாரகை.

துவாடுமு இல். வைகாசி மீ. மிட வ

Railways in India and Ceylon. —கோளும்பிலிரு ந்த கண்டிக்குப் போகும்படி ஒரு தெருவுண்டாக்கி அதில் இருப்புச்சலாகை பாவவேண்டுமென்பதை ப்பற்றி இலங்கையாசாட்சியாரும் மற்றும் அவ்விட ங்களிலுள்ள அரைமாரும் முயன்றிருந்த எண்ணத் தைச் சரிக்கட்டும்படிக்குத் தணிவுகொண்டிருப்ப திறைல் அதின்பேரிறைற் பிரஸ்தாபமாய் அனேக கூ

ட்டங்கள் வைக்கப்பட்டன.

வம்பாய் தேசத்திலே சிறிதமாசக் காலமாகப் போடப்பட்டு வெர்த இருப்புச்சலாகை வீதி இப்பொ ழுது முற்றுய் முடிந்துபோனதினுவம், அது சகலமா னபோரும் லிரும்பே சாரியமாயிருந்ததினுலும், போ னமாதம் பதினுரும் திகதி சனிக்கிழமையிலன்ற ஆந்த மீதியைச் சனங்களுக்குத் திறவுபடுத்தி வை க்கும் பெருகாளாகக் கொண்டாடும்படி வம்பாயிற் தேசாதிபதியவர்களால் உத்தாரம் பண்ணப்பட்ட து. அந்த வீதியில் வம்பாயிலிருந்த தன்பைட்டின மளவுக்கும் ஏறக்குறைய இருபத்தைக்கு கட்டை தூரத்தக்கு இருப்புச்சலாகை பரவப்பட்டது. இக்த த் தெருவழியாக இவ்வளவு தாரத்துக்கும் ஒருவகை யான சூத்திர வண்டிலிலேறிப்போகப் பிரியமானவ ர்கள் கொடுக்கவேண்டிய கூலியென்னவெனில், முதற்படியிலிருக்கில், ஐட்துசிலீங்கும், இரண்டாம்ப டியிலிருக்கில் இரண்டு சிலீங்கும், மூன்மும்படியிலி ருக்கில் எட்டுப்பென்சும், இப்படியே அவர்கள் தங் கள் வசதிக்கும் இயல்புக்கும் தக்கபிரமாணமாய்க் கொடுத்த ஏறிப்போகவேண்டியது. இதில் ஏறிப் போதங்கேதி எவ்வள வெனில் யாழ்ப்பாணத்திலிர ந்த பருத்தித்தறைமட்டுக்குமுள்ள இருபதுகட்டை க்கு அரைமணித்தியாலத்துக்குள்ளே

கற்குத்தாலிலிருந்த அதற்கு வடபுறமாயிருக்கிற இடங்களிலுள்ள தெருக்கள்மட்டுக்கும் போடும்ப டி முயன்றிருந்த சலாகைவீதி இப்பொழுது தொட ங்கி வேலை நடந்தேறி வருகிறதினுல் அதில் முதலா ம் பத்தியாகிய ஈடக் கட்டை தூரமளவுக்கு மற்றவ கடத்தில் மாரிக்குள்ளாகப் பூரணமாய் முடிக்குபோ மென்று ரிவனக்க இடமுண்டு. இந்த நூற்றிருபது கட்டைக்குள்ளேயிருக்கிற ஊர்களில் அரேக இட ங்களில் கேணி, தளங்கள்முதலிய கீர்கிவைகளி ருப்பதினுல் அதற்சிடையிலே ஏறக்குறைய இரண் டாயிரம் அல்லது ஒவ்வொரு கட்டைக்கும் ஏகச கட்டுக்குப் பதிறை மதவுகளும் இருக்கவேண்டிய து. இந்தத் தெருவில் ஒரே கீட்டுக்கு இடையிலே யாதொரு தடை தடங்கலுமில்லாமல் பதிவனர்து கட்டையளவுக்குச் சலாகைபரவி முடிந்தபோயி ற்று. இந்தவருடத்த மாரிகாவத்துக்குள்ளே முதலி ருபத்தைந்துகட்டை முடிந்தபோம். ஒவ்வொருக ட்டை தாரமளவுக்குஞ் சலாகைபரவ ஏறக்குறைய ஒன்பதினுயிரம் பவுனளவுக்குச் செல்லும்

The Jews.—யூதருக்குளுண்டாயிருக்கும் அருட்சி. ஏறக்குறையடிவ்வொருதேசத்திலும்யூதருக்குள்கவ னிக்கப்படத்தக்க மாறுதல் நடந்தேறிவருகிறதாகச் சோல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அனேக காலமாகச் சனங்களுடைய மனதைப் பந்தப்படுத்திக்கொண் டி நந்த யூதபோதகத்தின் சேல்வாக்கு அதிகமகிக மாய்க் குறைந்த வருகின்றது. அனேக கணக்கான யூதச் சனங்கள் தங்கள் பரம்பரைச் சட்டமும் நியா யப்பிரமாணமுமாகிய மிஸ்ஞ, தால்மட்டென்னுஞ் சுமைய நூல்கவாத் தள்ளிவிட்டு மோசேயின் ஆ கமங்களையும் தீர்க்சதரிசனங்களையுங் சுற்கப்புகும் திருக்கிருர்கள். தற்காலத்தில் லொர்தோம் பட்ட ணத்தில் யூதருக்குப் பழய ஏற்பாட்டுப் புத்தகத்து க்கு அதிக தேவையுண்டாயிருக்குது. யூதர் மறுபடி காணுதுக்குப் போவதைக்குறித்தம் அவர்கள் வரவு காத்திருக்கிறதற்கு இடமாகத் தேவன் அவர்களுக் தக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தையுங் குறித்தே தங் கள் சிந்தவனயை அதிகமாய்ச் சேலத்தி வருகிறு ர்கள். இக்காரியங்கவாப் பரிசோதவாசெய்வதி ல் ஐரோப்பாலிலிருந்து சிலநாட்களுக்குமுன் அவ்வி டம் வந்த யூதசமையக் குருவானவரினிடம் ஆதிக ஞ் சகாயம்பெற்றிருக்கிறர்கள். அந்தக் குரு அவர் களுக்கு ஒரு கையெழத்துப் பிரதியைக்காட்டு வே தாகமத்திலிருந்து யூதர்கள் தங்கள் முற்பிதாக்களி ன் தேசத்தக்கப்போக எத்தனம்பண்ணுங்காலத் சமீபித்ததென்று திருட்டாந்தப்படுத்த முயன்றுர்.

இங்ஙனஞ் சோல்லப்பட்ட பிரதி இங்லீசுப்பா எபிரேயப்பானஷேயிலும் அச்சுப்பதிக் வையிலும்

கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நாவலணுகிய யூததேசிகரால் கூறப்பட்ட அரு ட்சியை அதிகப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு சங்கம ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

Tuscany. - இத்தாலியாவிலுள்ள தசக்கினியே ன்னுமிடத்தில் ரேமான் மார்க்கத்தவர்கள் கிறிஸ் தவர்கவளத் தன்பப்படுத்தல் இன்னும் அதிகப்ப ட்டு வருகின்றது. இற்றைக்குக் கொஞ்சக்காலத் தக்கு மன்னே ஒரு திரவியசாடைக்குப் பொக்கிஷகா ரனுஞ் சங்கைக்காரனுமாயிருந்த ஒருவர் வாடிக் கையாய்க் காலமே நாலுமணியளவில் எழும்பி மறு பேர் காணுதபடி வேதத்தை வாசித்துவந்தார். அ தை அவருடைய சொந்த வேவைகாரன் மூமை மார்க்கத்தவர்களுக்கு அறிவித்தான். அவர்கள் அ வரைப் பிடித்த மறியலிற்போட்டார்கள். பாவஅறி க்கை அல்லது பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும் இட ந்தானே கொடுங்கோன்மைக்கு முதலாய் வந்தது. ஒவ்வொருவனும் வருஷமோருமுறையாகுதல் பாவ த்தை அறிக்கைபண்ணும் ஸ்தலத்திற்குப் போகும் படி கட்டவையிடப்படுகிறன். அவன் போகாமலி ருப்பானேயாகில் அதுதானே அவன் மோசமுள்ள வனென்பதற்குத் திடப்ரமான அத்தாட்சியும் அவ வைப் பிடிப்பதற்குப் போதிய தத்துவை பத்திரிகையு மாயிருக்குது.

பாவத்தை அறிக்கைபண்ணுமிடத்திலிருந்து சமு சாரங்களிலுள்ள இரகசியகாரியங்களை கணகாய் அறிந்துகொள்ளுகிறுர்கள். மவனவிகளும் மாதாக் களுள் சகோதரிகளும் தங்கள் புருஷர்களையும் மக்களையுஞ் சகோதரிகளையுங் குற்றஞ்சாட்டக் கட்டாயப்படுத்தகிருர்கள். தற்காலத்தில் கனம் பொருந்திய (Duke) என்னும் பட்டத்தையுள்ள அ திபதி கடிய வீண்பத்திக்காபனும் சாந்தமற்ற ஏக சக்கிரவர்த்தியுமாயிருக்கிறன். நை குருட்டுப் பத்தி யுள்ள சகோதரியினுலும் ஏரோதியாவாப்போற்ப ட்ட பெண்சாதியினுவம் அளப்படுகிறன்.

Murderous Affray.—இச்சேலவு சென்னபட் டினத்திலே ஒரு போலீஸ்தலைமைக்காரணக்கோ ன்ற குற்றச்சாட்டினிமித்தம் முன்றுபேரைக் கொ ன்றுபோடும்படி தீர்மானம்பண்ணி அவர்களை ம றியலிற் போட்டிருக்கிறுர்கள். சித்திரைமாதம் இ ருபத்தாரலாந்திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமையிலன்று ஒ ரு யாவகக் கிலாசுகாரன் நாலுபேரைக் கத்தியின லே தற்றிக் காயப்படுத்தினுன். இதற்குக் காரண மென்னவெனில், இந்த யாவகன் ஒரு வேசி வீட் டிலே வாசம்பண்ணிக்கொண்டு வந்தான். அந்த வீட்டுக்கு வேருகு வெள்வளக்காரக் கிலாககார னும் போய்வருகிறுனென்பதை அறிந்துகொண்டு அதற்கு முதனுட் சனிக்கிழமை கடைக்குப் போய் ஒரு கத்தியை வாங்கி அதைக் கொண்டுபோய் வைத்திருந்தான். அன்றைத்தினம் அந்த வெள் வைத்தருந்து படி இல்லை அடித் வேள் வளக்காரனும், தென்சமுத்திரதீவுகளிலிருந்த வந்த வர்களில் நாலுபேரும் போய் அந்த வீட்டிலிருந்த போழுது அந்த யாவுகன் கத்தியை எடுத்துக்கொ ண்டு போய் எல்லாருக்குந் குத்தினை. அவன் தன் வன்மத்தைச் சாதிக்கப் போன வெள்வாக்காரனும் தென்சமுத்திரத் தீவாரில் ஒருவனும் அதிக காயம் பட்டார்கள். வேறிரண்டுபேர் லெதுவான காயம டைந்தார்கள். அப்போழுது எல்லாருங் கூடி யாவ கணைப்பிடித்தக் கத்தியையும்பறித்தப் போஃசிட ங்கொடுத்த மறியற்படுத்திஞர்கள். மித்தியான கா யம்பட்ட இரண்டுபேரும் பிழைக்கிறதரிது.

Quarrel between a Goa and Italian Priest .- @ ப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திலே நடக்கிற மாதிரியாய் வம்பாய் தேசத்திலும், கோவைக் குகுமாருக்கும் இத் தாலியக் தருமாருக்கும் சண்டை கடந்த வருதது. இத்தாலிய மேற்றிராணியானவர் தம்முடைய பக்க த்திற் சிறிதுபேரையுத் சேர்த்துக்கொண்டு தான் சாதம்வரைக்குங் கோவிலிலே இருக்கிறதேயல்லா மல் அகை விட்டுப் போகமாட்டோமென்று மறு துக்கொண்டு அந்தக் கோவிலிலே இநந்துகோ டபடியிருவே ஒருநாள் இரவு பத்துமணிபோன போலீஸ்தலைவன் வந்து அவருடைய ஆட்சளெல் லாரையுங் கோவிலை விட்டுத் துரத்தும்படிபல் ணிக் கோவில்த் திறப்புகளையெல்லாம் எடுத்தத் தன்வசத்திலே வைத்தக்கொண்டார். ஆனுலும் மேற்றிராணியாச் கேட்டுக்கொண்ட கேள்விப்படி பத்தப்பேரைமாத்திரம் அவருக்குக் காவலாகவிட்டு மற்றவர்கள் எவ்வாரையுக் துரத்திரைகள். இக் தாலிய மேற்றிராணியார் பூசை வாசியாமற் தடை ப்படுத்தப்படுமளவுக்கும் தான் சமாதானப்படுவதி ல்வலயென்று கோவைக் குருவானவர் சொல்லியி

இத்தாலறிவுறுத்துவதியாதேனின் யாழ்ப்பாணத் கின் மத்தியபான விலக்கச் சங்கத்தின் வருஷாக் தச் சங்கம் இந்தமாதம் இருபதாந்திகதியாகிய சுக்கி ரவாரத்தினன்று சாயந்தாம் எழும்ணியளவில் யா ழ்ப்பாணம் போலிசுக்கோட்டு வீட்டிற் கூடப்படும் அச்சங்கத்தின் உபயோகிகளாயிருக்கும் நண்பாக ள், அக்கூட்டத்திற் சேர்ந்தவர்களாயினுஞ் சரி, அ ல்லமாயினுஞ் சரி; சமஸ்த சனங்களும் அவ்வுளி வரும்படி. பிரார்த்தியாகின்றனம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் தடைச்சங்கத்தையும் மற்றே வையை சங்கத்தையுத் சேர்ந்த போதகர்களும் மற் றும் அச்சங்கத்தோர்களும் அங்ஙனம் இங்கிலீச கமிழ்ப்பாடைகளில் அச்சங்கத்திற்குரியவைகளை எடுத்துறைப்பார்களே குக் காத்திராகின்றனம்.

யாழ்ப்பாணத்து மத்தியபானவிலக்குச் சங்கத்தி ன்சக்கிடுத்தார்.

55.

in a

firs

யாழ்ப்பாணம் துஅாடுநான்று. வைகாசிமு. கூ வ.

The Electric Telegraph. - கொளம்பில் யா தொருபுதினசங்கதிகடக்கிற அச்சணமே காலியிலு ம், அப்படி யேகாலியிற்பு தினம் கொளும்பிலும் அறி ந்தகொள்ளும்பொருட்டு மின்தாத காந்தம் ஊட்டி யடிருவகைச் சூத்திரம் உண்டுபண்ணுகிறதற்கு முய ன்றிருக்கிறபடியால், கொழம்பிலேயிருக்கிற டாக்கு த்தர் ஒருவர் தமது வழமையான பணிவிடைகள விட்டோய்ந்து இந்தவேலையில் ஏற்பட்டுச்செய்வி க்கும்படி கோவரணமேக்தாரிடத்தில் உத்தரவுகே ட்டுப் பெற்றிருக்கிறர். அல்லாமலுங் கண்டியிலிர க்கிற தோட்டத்துரைமாகும் மற்றும் பணக்காசுந் கூடி டூரா பவுன் பணம் அல்லது அவ்வளவு தொ கைக்குச் சரியான செல்வகொடுப்பார்களாகில், கோவரணமேந்தம் அவ்வளவு பணங் கொடுத்தக் கண்டிக்கும் அப்படியே ஒரு சூத்திரம் வைப்பதற்கு ப் பிரியப்பட்டிருக்கிறதேன்று கேள்விப்பட்டோம்.

Fire and Loss of Life.—சீணதேசத்திலேஉகாம் பேஎன்ற பட்டணத்திலுள்ள வாசாப்பு அல்லத ஈடனசாவேயில் இற்றைக்குச் சிறிதுமாசத்திற்குமு ன் நெருப்புப்பற்றினதினுல் அறுபதுபேரளவுக்குப் பேண்சனங்கள் நெருப்பில்கப்பட்டு எரிந்திறந்த போனுர்கள். இன்னும் அனேகர் சாகத் தக்கவன யான சேதமடைந்தார்கள். இந்த நெருப்புப்பற்றி தைற்குக் கோபணமென்னவெனில், சீனவேடியி லேயிருந்த நேருப்புப் பாயாலே வேய்ந்திருந்த வீட் டிலேபட்டபொழு*த* அதிலிருந்த தளபாடங்களெல் லாம் நெருப்புப்பற்றி எரியத்தக்கவைகளாயிருந்த தினுல், நெருப்புப்பற்றிக் கால்மணித்தியாலத்துக்கு ள்ளே வாசாப்புச்சாவை முழுவதும் ஒருமிக்க அக் கினிச்சுவாலையாய்ப்போயிற்று.

Impending Famine in Upper India. - வங்கான த்தக்கு வடக்கே தெல்லிமுதலிய இடங்களிலே ச றிது மாதமாக மழைபெய்யாததினுல் நாடுகளேவ லாங் காடுகளுக்குச்சமானமாய் வரண்டுபோய் அதி க காங்கையுண்டான தமன்றி வேளால் மைலிவள ச்சலுக் தாழ்ச்சிப்பட ஏதவாகிப் பஞ்சமுண்டுபடு சிறதற்கிடமாயிற்று. அத்தடனே பேரியும் வைகு ரிவியாதியும் வேத தாரத்துக்குப் பாம்பி அனேக மைச் சங்காரம்பண்ணிவருகிறதிஞல் சனங்களே ல்லாரும் திகில்கோண்டு பயந்து தங்கள் கிராமத் தை விட்டு மறு சிளமங்களுக்கு ஒடிவிட்டார்கள்.

காகிதப்பிரத்தியுத்தரம்.—"தாட்சியான் பி லுப்பண்ணுலியானமான் ''எனக்கையொப்பம்வை த்து நீர்கோளும்பிலிருந்து அனுப்பின் கடிதம் வந்து சேர்ந்தது.

Priest.

மாதிரிய

ாருக்கும் :

市面 电影

DEDILU I

ம காலிப்

وفادولاف

ந்தம் ஊட் இறதற்கும்

விடைக்

_G#G#i

25500

acount de STORE & STOR

क्रां वि

गतं बकाति।

Gangia

வைப்பு

DUL-BU

Calla

14 4

π#\$\$±

LITERA

जाती हैं

毒药

कुर्वा विक

最后

西面加

யாலத்

西西南南

in a safe

ET BEGO

BGUTÚ S

in sonofa

于中部

मियं क

S STR

யாப்பம் 14.500

MORNING STAR.

Jaffna, Thursdan, Man 12, 1853.

RAILWAYS IN INDIA AND CEYLON.

Testa () est The project of a railway from Colombo to Kandy has The project of a ratiway from Constitute Public meet-So heartly has the business over the island of Cey-Suburtual lon is determined not to be left behind its continental on is determined not to be terr defined and particularly in might neighbors in physical advantages, and particularly in heighbors in physical attendings, and particularly the improvement of the means of communication.

Sarady An electric telegraph from Galle to Colombo is al
JUNION TO THE PROPERTY OF THE PR dast. 2 and the planters are now determined to have a railman se way. The projected line is to run from Colombo to way. The projected life is to way. The projected life is to contain districts." Kandy in the center of the conce have Kandy in the center of the conce have a state of the conce tra of this tropical clime is great, and the go-ahead spirit

Toursais not over-abundant in Ceylon, one can hardly be agai very sanguine in the belief that he shall hear the and a sighrill whistle of the iron horse in the "Cinnamon Isle"

រាលីទី a vithin five or ten years even. ភេទនុក្សាស្រ្ត The railway at Bombay, which was so far completb saluted as to have a locomotive put on and set at work Seef, nearly a year ago, much to the "astonishment of the Bacquatives," has just now been opened to the public. It was regarded with so much interest that the Governor

நடிம் மற்ட் of the Bombay Presidency authorized the keeping of கரும் sturday, the 16th of April, the day of opening, as a b & # public holiday. The distance thus thrown open to the DESQ and public is about twenty-five miles and is from Bombay innerto, to Tannah. The fares for this distance range at about # #ist 5s., 2s., and 8 pence for 1st, 2nd, and 3d class, which rates appear reasonable enough. For further par-F. . ticulars of the opening of this railway, see an article in another column.

On the great line of railway from Calcutta to the north of India, progress is decidedly marked. The Friend of India says: " We are wandled to weart out conditionally that the first section will be open and in full operation by the cold weather of 1854," This first section is 121 miles in length-no small distance by any means, especially in a country which is described as a "continuous chain of tanks and creeks." The same paper of March 31, makes the interesting statement that "old Indian residents, whose ideas of a rail are as indistinct, as ideas derived solely from books generally are, will not, however, be compelled to postpone so long (till the cold weather of 1854) their desire for a ride on the rail! Fifteen miles of the permanent way have been already completed, and by the cold weather of the present year, the first twenty-five miles from Howrah, to Serampore, Chandernagore, Chinsurah, Hoogly, and Bundel will be opened for passengers. Five passenger engines, and five goods engines have been ordered from England, and some of them are on their way out, together with the iron work for carriages, vans, and trucks, all which it is intended to put together in Calcutta." It is stated that the extent of the earth works for this 121 miles will amount to 289,000,000 of cubic feet, costing about £120,000. The "ballasting" is burnt clay, and is laid upon the top of the earth to the depth of about two feet. In this burnt clay the wood or iron sleepers will be embedded. This ballasting alone costs more than the earth works. The number of water-ways and openings in this distance is, upon an average, not less than 16 to a mile, or nearly 2,000 in all! These vary in width from 2 feet to 24. Of those which are 12 feet wide there are to be 1,385! Besides all these, there are two "grand bridges and two heavy viaducts," so that the engineering difficulties, it may be seen, are not small. These 100 miles of railway will cost about £9,000 per mile, which is not a very high sum, and is just about the average per mile of some of the largest American railroads. The above average of £9,000 per mile is said to include "engines, carriages, wagons and other rolling stock, sufficient for the opening of the line," and the remark is added, that so low a rate is a "re-

and the remark is added, that so low a rate is a solit as grafifying as it was unexpected, and one which will go far to secure the early extension of railway communication throughout the East."

A FEW Words about Steep.—No person of active mind should try to prevent sleep, which in such persons, only comes when rest is indispensable to the continuance of health. In fact, sleep once in twenty-four hours is as essential to the existence of mammalia, as the momentary respiration of fresh air. The most unfavorable condition for sleep cannot prevent its approach. Conchmen slumber on their coaches, and couriers on their horses, while soldiers fall asleep on the field of battle, amidstall the noise of artillery and the tumult of war. During the retreat of Sir John Moore, several of the British soldiers were reported to have fallen asleep on the march, and yet they continued walking onward. The most violent passions and excitement of mind cannot preserve even powerful minds from sleep; thus Alexander the Great slept on the field of Arbela, and Napoleon on that of Austerlitz. Even stripes and torture cannot keep off sleep, as criminals have been known to sleep on the rack. Noises, which serve at first to drive away sleep, soon become indispensable to its existence; thus a stage-coach stopping to change horses, wakes all the passengers. The proprietor of an iron forge, who slept to the din of hammers, forges and blast furnaces, would awake if there was any interruption to them during the night; and a sick miller, who had his mill stopped on that account, passed sleepless nights till the mill resumed its usual noise. Homer, in the Illiad, elegantly represents sleep as overcoming all men, and even the gods, excepting Jupiter alone.

The length of time passed in sleep is not the same for all men; it varies in different individuals and at different ages; but it cannot be determined from the time passed in sleep, relative to the strength or energy of the functions of the body or mind. From six to nine hours is the average proportion, yet the Roman Enperor, Caligola, slept only three hours. Frederick

or the functions of the body or mind. To have the noise hours is the average proportion, yet the Roman Emperor, Caligula, slept only three hours. Frederick of Prussia and Dr. John Hunter consumed only four or russn and Dr. John Hunter consumed only four or five hours in repose, while the great Scipio slept during eight. A rich and a lazy citizen will slumber from ten to twelve hours daily. It is during infancy that sleep is longest and most profound. Women also sleep longer than men, and young men longer than old.—Scientific American.

old.—Scientific American.

Postage in India.—It is understood that the Court of Directors have sent out orders for the immediate introduction of an "uniform pustage," the uniformity to consist of a marked distinction, and that distinction against the newspaper press. Letters are to be carried through the country at one anna each; newspapers at two annas. This is a cruel mockery and conceived in a narrow and most unworthy spirit. Two annas is the existing rate for all distances under four hundred miles—the rate for distances beyond that being at present three annas—as many an unhappy subscriber knows.—Bombay Gazette, April 14.

The Execute Theregraph.—We hear that Dr.

knows.—Bembay Gazette, April 14.

The Electric Telebarh.—We hear that Dr. Lamprey has obtained leave of absence from his duties to complete the arrangements for the telegraph to Galle. It is also stated that the government is prepared to give £500 for the construction of the line to Kandy, if the planting and other portions of the community will contribute an equal sum, or an equal proportion of the outlay required. Of course the matter will remain in statuquo until the Galle and Colombo line is in operation, when we have no doubt the necessary funds will be forthcoming.

Ceylon Ezaminer, April 23.

Fire and Loss of Life Near Whamfoa, China. A fearful loss of life by fire lately occurred at the Chinese Theatre, when no fewer than sixty females were burnt to death, many others being severely injured. It is supposed that a spark from one of the crackers set fire to the mat roof, and from the combustible nature of the materials, the flames spread so rapidly, that in little more than a quarter of an hour, the whole theatre was in a blaze—China Mail.

The Examiner.—The statement which has appeared in both the Times and Observer, to the effect that the Examiner has changed its ownership is undoubted by correct. To prevent mistakes or inconvenience, we desire to advertise our friends, that the interest of the present proprietor will not cease until the 30th of June, until which time he will also continue to occupy the editorial chair.—Examiner, April 30th.

THE OVERLAND .- We can give no "Overland Intelligence" as the overland mail of March 24 is not yet in, though it should have been twelve days ago. The Colombo Observer says: "There can be no doubt that some serious accident or obstruction has interfered with the progress of the steamer." The mail of April 8th will probably be in soon, and the cause of the detention of the present mail will then be known.

Births.—At Foint Pedro, April 21, Mrs. Ernestina, wife of Mr. J. L. Claasz, and daughter of Mr. R. De-Hoedt, of a daughter. At the same place, April 25, Mrs. Marilda, wife of Mr. J. W. Claasz, Medical Sub-assistant, of a son.—Com.

The communications of "A Lover of Consistency" and "A Tectotaller" are too late for this issue, but will probably appear in our next.

The following is a pretty piece of selected poetry, and we think nearly all who read it will be, by association, carried back to their younger days, and will have their countenances irradiated by a cheerful smile of pleasure.

I LOVE MY MOTHER BEST. As father, good and kind
As father need to be;
And though so tall [do not mind,
 I sit upon his knee,
And listen while he loves to tell And listen while he loves to tell
Of days long since gone by;
Of persons has he knew full well,
When he was young as 1;
And I am sad when he's away,
And smile when he is near;
Yes, my good father, truth to say,
Is very, very dear. Is very, very usar.

I have a sister; she has grown
Past me three inchesingh,
And ien itmes is, 'twas ever known,
More beautiful than I;
And sweet and pleasant is her voice,
And gentle still the same; and sweet runt participated and gentle still the same; or er-vexed, nor ever cross, which was eneed of blame; of das mine, I guess, not to tell, wr Bess, we well. Dia And so And misches His face bring His face brin.
When doing what h
The little saucy boy
Yet in my heart I cannot
To check his roguish glee
Dear hitle Charley, brother mn
How precious is to me. How precious is to me.

These friends have I, and yet one more, Still dearer than the rest;
Though I should count them o'er and o'er I love my mother best!
Let others love me as they will,
Be gentle as they may,
My mother holds me dearer still,
And kinder is than they;
In saying so, I never thought
T was speaking 'against the rest;
Pm sure my futher knows I ought
To love my mother best.

To love my mother best.

DID NOT KNOW HIS OWN HEART.—" After all, I do not hate God. No, sir; you will never make me believe that. I am a sinner, I know, and do many wicked things; but, after all, I have a good heart—I don't hate God." Such was the language of a prosperous worlding. He was sincere, but sadly deceived. A few months after, that God who had given him so many good things, crossed his path in an unexpected manner. A fearful freshet swept down the Miami valley, and threatened destruction to this man's large flouring-mill. A crowd were watching it, in momentary expectation of seeing it fall, while the owner, standing in the midst of them, was cursing God to his face, and pouring out the most horrid oaths. He no longer doubted or denied that he hated God. But nothing, in that hour of trial, came out of his mooth which was not previously in his heart. God's account of the unrenewed heart is true; it is deceitful above all things," as well as "desperately wicked." He who is wise will believe God's account of the state of his heart by nature, rather than the deceitful heart's account of itself.—American Messenger.

ceitfol heart's account of itself.—American Messenger.

Tescany.—The work of persecution still goes forward in Tuscany. Not long since, a person of respectability, the cashier of a bank, who, to avoid detection, was in the habit of rising every morning at 4 o'clock to read his Bible, was reported by his own servant, and was seized and cast into prison. The confessional is made the agent of tyranny. Every person is required to come to confession at least once a year. The omission is presumptive evidence that he is a dangerous person, and a sufficient warrant for his arrest. The secrets of the family are wormed out of women at the confessional, and wives, mothers, and sieters are made to impeach their husbands, sons, and brothers. The present Grand Duke is an intense bigot, as well as an unmitigated despot. He is ruled too by a bigot-ed sister, and by a wife, who like Herodias, at once for her adulterous amours by the sacrifice of the sanits.

Rev. J. P. Thomsom, Rome, Dec. 29.

Rev. J. P Thomsom, Rome, Dec. 29.

Cold Bathing.—Cold bathing, as a preventive of consumption, is most valuable. Persons who bathe in cold water every day, rarely ever take cold, or are liable to consumption. It is one of the most valuable preventives. I knew a case of a lady who lost all her family, father, mother, and seven brothers and sisters, by consumption. She was the last. She bathed her chest freely in cold water, in all seasons, and at all times, from seventeen to thirty-five, the age I saw her; and although at times a little troubled with colds, yet had entirely escaped consumption, and when I saw her, was enjoying good health. It is much more valuable in cold and variable weather, with the coldest water than in warm weather, and consequently moderately cold water.—Dr. Fitch.

NATIVE EDUCATION.

In the Colombo Observer of March 14th, 1853, we have a notice of the proceedings of a meeting held in Vannarponne, Aug. 11th, 1852, for the purpose of petitioning Government for a pecuniary grant in aid of a Tamil institution, known by the name of "Sevapirahasa Vittiasaly," under the superintendence of Mr. C. Arumugam of Nelbore. Of the proceedings given at length is the address by the chairman of the meeting, and two petitions addressed to His Excellency the Governor-one by Mr. Arumugam, and the other by certain inhabitants of the Northern Province.

We hail with interest and with pleasure every movement of this nature, in which we can discover a wise ad-ptation of appropriate means for the accomplishment of desirable ends, bearing upon the well being of the native population. But we do not discover this cheering feature in the proceedings to which we have above alluded. It seems rather to be a retrograde movement toward the dark ages of Hinduism. There are several points mentioned in the proceedings which should be kindly commented upon by those who have the supervision of missionary establishments in the

province
Mr. Arumogam in his petition to His Excellency
the Governor, expresses this own conviction that
had the influence in the missionary schools been less
exacting of the renunciation of conscientious attachment exacting of the renunciation of conscientious attachment to the religious predilections entertained by the Tamil youths instructed therein, the latter would have derived morally greater advantage from the tuition imparted to them." This is a remarkable sentence as coming from the pen of a Hindu educated in one of the missionary establishments of the province. Mr. Arunugam must be aware to what an extent even the brahmins of the country will acknowledge, under certain circumstances, that their "attachment to the religious predilections entertained by them" for the temple service, is owing to the fact that by this craft they obtain their livelihood.

We have sought with much earnestness for the

we have sought with much earnestness for the "conscientious" in the Tamil character, ever treating it with the greatest tenderness and respect. It has indeed been doubted by some, whether conscience be a faculty appertaining to the Hindu race. But we are happy to think that the very sentence quoted from Mr. A.'s petition may be adduced in evidence that the Hindu also ke possessed of that godlike faculty, it is a sent in the petitioner had expressed his own conviction that in existence had expressed his own conviction that in existence should be sent to great exactions. For the "remunciation" of caste, for the time being, when it opposed itself to good order and to the dictates of common sense in the routine of school operations, he would have rendered himself more intelligible to the public, and especially to those who are not aware of the connection subsisting between the existence of this Tamil institution and the secession which took place some four or five years tween the existence of this tamil institution and the secession which took place some four or five years ago from the mission seminary in Jaffins, on the grounds of easte. Whatever may be the powers and prerogatives of caste out the continent of India, it is quite too late in the day to stand up for its claims in Ceylon, whenever it opposes itself to any of the substantial inwhenever it onposes itself to any of the substantial in-terests of society—whether in temporal or spiritual af-fairs. The country generally is too well informed res-pecting the origin, the history and the present condi-tion of the different nations of the earth any longer to give place to the Hindu fable of the four castes havtion or the eitherest nations of the earth any longer to give place to the Hindu fable of the four castes having proceeded from the different parts of the body of the god Brahma; or to the groundless figment of "birth purity," on the part of certain classes whose origin and manner of life are too well known for them to lay claim to any such distinction. On the other hand, the doctrine of Revelation is too well known and too firmly believed by the people at large ever to be abandoned—that "God hath made of one blood all the nations of men to dwell on all the face of the earth, and hath determined the times before appointed and the bounds of their habitation." The suggestion then we would make to the Tamil people, for whose welfare we have hitherto labored, is, that they do themselves no harm—but wisely conform themselves to the altered, and document believe improved state of things in the country—never risking the loss of the pearls for the sake of securing the shells.

"Every tub must stand on its non bottom."

(To be continued.)

Dear Sir :—Please put the following in your Star.

DEAR SIR:—Please put the following in your Star. It is an inquiry respecting the imposition practis-ed by scant measures in the sale of paddy, rice, &c., and is worthy the attention of the Government Agent,

ed by scant me attention of the Government Agent and is worthy the attention of the Government Agent or Police Magistrate of Jaffina.

A bushel or parah contains 32 measures or seirs, according to the established standard. But when we buy paddy or rice by the parah in the town of Jaffina, we find, on measuring it by the standard measure we keep in our houses, that there is not more than from 24 to 26 measures. Is there no way of remedying this sail?

An INQUINER.

OPENING OF THE FIRST INDIAN WAILWAY.—Saturday, the 16th of April, 1853, must be a memorable day henceforth forever in the annals of India,—memorable as the greatest of battles, and surely more glorious, for peace bath its triumphs as well as wur, and this is of them. The Great Indian Peninsula Railway

this is of them. The Great Indian Pennsula Railway was this day inaugurated!

At half past three o'clock in the afternoon a royal salute was fired from the Ramparts of Fort St. George, immediately after which the well filled train; consist-

immediately after which the well filled train, consisting of fourteen first, second and third class carriages, drawn by three locomotive engines, and containing in all, it was said, about five hundred persons, started from the terminus at Borce Bunder.

Tens of thousand of persons surrounded the spot and as the moving mass swept along the way, still there were tens of thousand looking on,—men, women and children,—perched on wall tops, on the branches of trees even on the masts of Arab Buglas along the harbor; from windows and from the tops of temples and of houses from every eminence around the town; finally, when the train had passed the more densely populated parts, still the surrounding fields were studded with spectators:

"The thronging multitudes increase;

"The thronging multitudes increase; But still above the noisy crowd, The engine's cry is shrill and loud."

Besides the inhabitants of Bombay proper, and the Besides the infanitants of Bombay proper, and the neighboring country, there were in those crowds people from Scinde, from Cabul, from Afighanistan, from Central Asia, from the Persian Gulf, from Arabin, from the east coast of Africa, and one might say literally from all the ends of the earth. Who shall attempt to describe the emotions which filled and animated ally from all the ends of the earth. Who shall attempt to describe the emotions which filled and animated those vast threngs of human beings! A passenger in the train looking out upon them, as its wept along still faster and faster, could only notice the vivid gestures of some, the silent anazement and awe of others, and the loudly expressed wonder and applause of the greater number. Every Englishman must have congratulated himself on being one of the dominant race, that day. The scene was worth to England the addition of many regiments to its army. It has added sensibly to the power of the empire, and will utdoubtedly propong it. It is not merely the inauguration of a railway thirty miles long. It is the commencement of a new era, and while time and history last, the memory of the day can never pass away.

At no time was the speed above five and thirty miles an hour, and generally it was much under that. The time taken to reach Tannah (24 miles,) including the stoppage at Sion, was fifty-five minutes. The return trip occupied only forty.—Tombary Guzette.

Als.—To the consumptive, the air is a vast medi-

Air.—To the consumptive, the air is a vast medicine. It is far more valuable than all other remedies. It is the grand agent in expending the chest. It was a fashion, sometime ago, for all consumptives to be housed up, or sent either to a warm climate, or at a very early day in the fall to their warm rooms, and kept there until the next summer, or late in the spring. A few, very few, would survive one winter. They usually went from their rooms to their graves. No practice can be more fatal. It almost surely ends in death, and usually cuts off every hope of a cure of consumption. The consumptive should be kept out in the open air us long as possible daily, if the weather will any way allow of it, either to ride or walk. If he cannot ride, he should walk in a cold room each he cannot ride, he should walk in a cold room each day. The effect of the cold air is very salutary upon the debilitated and ulcerated lungs. The cold fresh he cannol ride, he should walk in a cold room each day. The effect of the cold air is very salutary upon the debilitated and ulcerated lungs. The cold fresh air is vastly more nutritious to the lungs and system, than warm air; and even half a lung, fed with cold pure air, will sustain life when, if only supplied with warm rarified air, it would allow the patient soon to die. When in consumption you retire to your beds, it is usually the last place before the grave. Again let me say to the consumptive, keep out as long as possible. Do not be enticed into the house by the sympathy of friends, or the advice of physicians, and do not take reducing and strength-destroying medicines.—Dr. Fitch.

cines.—Dr. Fitch.

Telegraph is India.—News was received by the last mail of the progress making in England in preparations for the electric telegraph. The Madras party consisting of eight men, were to sail on the 11th of last month. The Bengal party of forty men were to embark on board the Gloriosa on the 18th of February. About 700 miles of gutta percha wire is already on its way out to the three presidencies in the proportion of 10 to Calcutta, 6 to Bombay and 4 to Madras, 272 tons of iron rods have been dispatched to Calcutta and 88 for Bombay, and 249 were loading for Calcutta, and to sail in a few days. The instruments are on board the Gloriosa which ship and the Mirzapore have also about 3,000 screw piles. Other stores to a considerable amount are preparing and would be ready to ship in two or three months. Dr. O Shaughnessy will remain in England till the principal contracts are completed, when he purposes coming to Calcutta via main in England till the principal contracts are com-pleted, when he purposes coming to Calcuita via Bombay. This great undertaking has been prosecut-ed with an energy and dispatch quite unusual in Indi-an affairs, and it is no more than justice to Dr. O'Shaughnessy to attribute this to his intimate know-ledge of the subject, practical skill, and untiring exer-tions.—Calcutta Englishman, March 25. Australia.—The Englishman publishes a number of extracts from Australian journals, containing the most astonishing accounts of the wealth of the Melbourne diggings! At one place, called Canadian Gully, near Geelong, a mass of gold has been discovered, weighing 120 pounds, and worth merely as gold £5, 400. As a specimen, it is probably worth much more, and the fortunate discoverers intend to proceed with it to England. They were four in number, two of whom had but just joined, and when they had discovered the mass, they offered to sell the hole file 2300. It was refused. They descended again into the hole, and picked out 76 oz. more, or £273, and then obtained their original price. Two new gold fields have been discovered in Sydney, and one called Albury is said to be richer than the richest yet worked.—Friend of India.

LEAVE THY GIFT.—Leave your gift, and go, take your brother by the hand. Has he wronged you? Forgive him, even as God for Christ's sake hath forgiven you. Christian forgiveness is not a formality, or a profession, or a stansient feeling; it is operative. It is important to observe this began the greater. or a profession, or a transient feeling; it is operative. It is important to observe this, because there are persons who think thus: "I forgive my brother, but I never wish to see him again;" and so they pass in the street him whom they pretend to forgive without speaking, or shut the door of their house against him. "My little children," says the apostle Join, "let us not love in word, neither in tongue, but in deed and in truth."—American Messenger.

THE CAPE.—Natal is a source of anxiety. There 6,000 Europeans are talking coolly of removing from their locations a population of 120,000 Zulus, settled so densely as to number 50 to the square mile. The natives, on their part, had resolved to stand by each other.—Col. Observer, April 21.

NOTICE

IS hereby given that the annual meeting of the Juffun Total Abstinence Society will be held on Friday evening, the 20th instant, at 7 o'check in the Police Court House at Juffun. The attendance of the friends of temperance, whether members of the Total Abstinence Society or not, with their families, is respectfully and appendix solicited. and carnestly solicited
It is hoped that some of the Missionaries and other

members, connected with the central and other branch societies, will address the meeting in Tamil and in English. P. PARINPANAYEGA, Moors...
Jaffina, May 6, 1853. See uf J. T. A. S.

Sec of J. T. A. S.

FOR SALE.

A T Manaar, 446 lbs. of very superior bell metal, of European composition.

Application to be made, if by letter, post paid, to the Rev. R. Enwanss, Menaar.

Manaar, 3d May, 1853.

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Joffina, Supermanien chitty, copartner of R. Morgappa chittiar of Natookotta, residing at Vannarponne, plaintiff, No. 6104, vs. Nagemotto chitty Sinnatamby of Vannarponne, Defendant.

OTICE is hereby given that on Saturday the 28th day of May, at 11 o'clock in the forenoon of the said day, will be sold on the spot the following property of the defendant.

Situated at Vannarponne east—

Registered in the thombo on the name of Chrisophel

Mooyaart, Esq.
A land called Marroottoovooul tiddel in extent 228 lachams variego culture, bounded on the east by property owned by Sindatamby, on the north by property owned by Government, on the west by road, and on the south by property owned by P. A. Dyke, and on the south by property owned by P. A. Dyke,

Esq. Registered in the thombo on the name of Gualterus

Registered in the trombo on the Manager Registered in the trombo on the Manager Register A land called Keeranjy and Kalloottaroollan, in extent 415 latchams paddy culture, bounded on the east by property owned by Fhilipayah and others, on the north by property owned by Government and tank, on the west by property owned by Sinnatamby, and on the south by property owned by the Wesleyan Mission.

J. L. FLANDERKA, Deputy Fiscal.

Fiscal's Office, Jaffina, 23d April, 1853.

விலக்கேதுவான.

சீர்மையில் ஏபோப்பாப் பட்டணத்தாரால் சேர் மானித்த வெங்கல மணிக்குடு மிகவும் மேல்பட் டிருக்கின்ற சாசசு இருத்தலிடையுள்ள வெங்கல ம் மன்னுரில் விற்க இருப்பதால், மன்னுரிலிருக்கும் ஐயாவர்கள் சுவேறட்எடுவாற்றுஸ் என்பவரிடம் கேட்டுக்கொள்ள, காகிதத்தாலாகுல் தபால்ச்சில வு இறுத்து அறிந்துகொள்ளவும் வேண்டும்.

மன்றாரில் துஅாநு ம் முறு. வைகாசிமு. நடை.

Printed and published at the American Mission Press, Manepy, Jaffna, Ceylon, by Thomas S. Burnell.